

[Drachmann.]

ikke fanatiske og navnlig ikke blinde af Fanatisme —, at en lang Rigsdagsdiskussion om bestemte Toldsatser, altsaa om ganske bestemte Varekategorier, en Diskussion, som tilmed endte med negativt Resultat, selvfølgelig kun kan skabe Uro og dermed Skade i de paagældende Erhverv, baade for Produktionen og ogsaa for Handelen, som vi selvfølgelig ikke har til Opgave at skade — tværtimod — og derved maaske fremme en Hamstringsimport og fremkalde alle disse andre Sidevirkninger, der alle tilsammen har Resultater, der er modsat dem, vi ønskede at hidkalde til Gavn for den danske Produktion og dermed til Gavn for Beskæftigelsesproblemet. Man kan ikke have slige Forslag liggende paa Tingets Bord og tumle rundt i den politiske Diskussion Maaned efter Maaned, uden at det faar skadelige Følger. Vi hævder, at disse skadelige Følger ikke indtraadte som Resultat af, at vi forelagde vort Forslag, men som Resultat af, at man fra anden Side trak Forhandlingen tilstrækkelig længe ud, og navnlig som Resultat af, at der ikke kom nogen positiv Afslutning. Derfor har vi vor Samvittighed fri med Hensyn til det, vi gjorde i Fjor, men vi maa erkende, at Forholdene, som de udviklede sig, maatte opfordre til ikke at gentage dette Skridt en Gang til.

Altsaa, vi afviklede det System, der gik ud paa at fremsætte specielle, konkrete Forslag, og jeg kan sige, at vi vil ikke gøre det for Fremtiden, medmindre vi har positiv Udsigt til at faa saadanne Forslag gennemført nogenlunde hurtigt. Det er saa indlysende, at man vistnok ikke behøver at diskutere det yderligere, og alle de ærede Medlemmer i dette høje Ting, der ved at beskæftige sig med Toldlovsforslag — jeg tænker paa den tekniske Toldlov, jeg tænker paa andre Toldlove — er kommet ind i disse Ting, vil sikkert give mig fuldkommen Ret. Men derfor er det ogsaa ganske rimeligt, at vi er gaaet den Vej at sige: Nu ønsker vi ikke mere at bringe den Uro ind i Diskussionen, ind i Erhvervslivet, som konkrete Forslag maa gøre, konkrete Forslag, som man maaske kunde sige, at egentlig kun en Regering kan fremsætte, hvis det skal være rigtigt. Men til Gengæld har vi netop ikke ønsket at afvikle hele den store Del af vor Politik, som ikke er den særlige konservative Politik, men som er en væsentlig Bestanddel af konservativ Politik, nemlig Beskæftigelsespolitikken, atter udtrykt i Toldpolitikken, men at føre baade Debatten og dermed Forhaabningen om Resultater videre paa et generelt Grundlag. Hvis man kalder det

Afvikling af konservativ Toldpolitik, maa man for mig gøre det, men saa har man blot intet med Sandheden og de faktiske Forhold at gøre. Vi har derfor genoptaget og iklædt denne Politik en bredere Skikkelse, givet den det generelle Princip, som er nedlagt i det Forslag til Lov om aktiv Erhvervsstøtte, som vi forelagde for dette høje Ting i Fjor.

Man har i Virkeligheden ikke ønsket en Realitetsforhandling herom. Jeg beklager dette, men det er ikke vor Skyld, at vi ikke kan gennemføre dette i Rigsdagen, og som jeg før nævnte, er jeg for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at selv om dette Forslag vil blive stemt ned ved tredje Behandling, er dermed ikke de Problemer taget af Dagsordenen. Saa let gaar det heller ikke for Rigsdagen at feje noget til Side. Mægtig er maaske den danske Rigsdag, men saa mægtig er den heldigvis ikke, at den raader over Tidens Udvikling og Love, og det vil vise sig, at de Problemer, man her paa Papiret fejer til Side, vil komme tilbage, melde sig i Virkeligheden, og den Dag skal nok komme, som jeg ogsaa hentydede til før, hvor vi tvinges til, i hvert Fald det store Flertal her i Rigsdagen, at gaa ind i et virkelig afgørende Arbejde for at løse de Spørgsmaal, der rummes indenfor disse Opgaver.

Det ærede Medlem Hr. Stauning fremsatte endvidere, idet han gennemgik Arbejdet i Udvalget og Forslagene, den Udtalelse, at den første Del af vort Forslag forekom ham for skematisk, hvad der jo ogsaa staar i den socialdemokratiske Betænkning angaaende Lovforslaget. Jeg maa hertil sige, at hvis det er Tilfældet, saa havde vi været villige til at forhandle om dette. Vi har opstillet visse Kriterier, men vi har aldrig været fanatiske Tilhængere af disse Kriterier, vi kunde sagtens have fundet ogsaa andre Udtryksformer, men jeg har ikke mærket nogen særlig Iver efter at foreslaa noget andet for at komme til virkelig Forhandling paa disse Omraader. Det maatte jo gaa, som det gik, naar Socialdemokratiet faldt tilbage paa sit eget Forslag, et Forslag, der som Kardinalpunkt har et Importafgiftssystem, der ikke kan bruges i Virkeligheden og som politisk ingen Interesse har for os.

Ogsaa med Hensyn til Forslagets anden Del udtalte det ærede Medlem Hr. Stauning, at han var forbavset over, at den var opretholdt, efter at Statsministeren havde tilbudt de Konservative at lade de herhen hørende Spørgsmaal overveje og undersøge i den saakaldte Traktatkommission. Dette Tilbud er jo allerede en Indrømmelse til